

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var ude med en anbefaling af det Forslag, som blev stillet af hans Partifælle, der var Ordfører for det radikale Venstre i Folketinget, og som gaar ud paa, at de Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, som Arbejdsgiverne skal yde, ikke skal ydes af Arbejdsgivere, der beskæftiger indtil 3 Arbejdere. For — siger det ærede Medlem — saadanne Arbejdsgivere giver ikke noget Bidrag til Arbejdsløsheden, og derfor bør de heller intet betale til Fonden. Meningen med Forslaget er jo at faa gennemført Bestemmelser, som retter Bidragets Størrelse pr. Arbejder efter Arbejdsløsheden paa vedkommende Arbejdsomraade gennem en længere Aarrække. Derved deles de forskellige Fag og Brancher indenfor disse i Fareklasser, hver med sin Aarsydelse pr. Arbejder, og indenfor hver Branche multipliceres Aarsydelsen med Antallet af ulykkesforsikrede Helaarsarbejdere. Der ved opnaar man efter min Mening at faa alle de Faktorer med til Afgørelsen, som det er rimeligt og billigt at regne med, og jeg kan ikke skønne, at der er nogen som helst Rimelighed i at undtage Virksomheder, der kun beskæftiger 3 Arbejdere — naar Talen f. Eks. er om Arbejdsløshed indenfor Handels- og Kontormedhjælperne da at undtage alle Købmænd ud over Landet, som ikke har flere end 3 Handelskommis'er, eller hvor Talen er om Omraader, som beherskes af den ganske lille Industri, og saadanne har vi jo indenfor mere end een Industrigræn, at fritage Arbejdsgivere for at yde Bidrag, medmindre de har flere end 3 Arbejdere, og, hvis det er Tilfældet, da kun at lade dem bidrage for Arbejderantallet minus 3. Jeg har ikke kunnet finde nogen som helst Forklaring, i alt Fald ikke af saglig Art, derfor, men jeg fik ganske vist nogen Forstaaelse af Sagen, da jeg hørte den radikale Ordfører, Hr. Dahlgaard, i Folketinget udtale sin store Forundring over, at Folketingsmand Hr. Kayser, Formanden for Erhvervspartiets Folketingsgruppe, havde kunnet slutte sig til Lovforslaget, som det forelaa, thi, sagde Hr. Dahlgaard, er det da ikke saaledes, at Hr. Kayser netop skal varetage det Lags Interesser indenfor Arbejdsgiverne, som der netop er Tale om, naar vi holder os til Grænsen 3 Arbejdere!

Da jeg hørte det, forstod jeg, at der knyttede sig andre Interesser til Forslaget end de, der laa ganske aabent i Saglighedens Lys. Det er jo Interesser, man naturligvis ogsaa har Lov til at røgte, men som man i Almindelighed omgærder med et Væld af Ord, som ikke gør det ganske let at faa et Blik ind til Sandheden. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem deler den Betragtning, som her blev fremsat af hans Partifælle. Det er muligt, at han ganske anderledes, end Tilfældet var i Folketinget, vil kunne begrunde, at man ønsker en saadan Undtagelsesbestemmelse. Det vilde interessere mig at høre nærmere derom.

Det ærede Medlem sluttede med en Række Betragtninger, som angik Vilkaarene for at opnaa Støtte, naar man kom ud for Arbejdsløshed, pegede paa Betydningen af Selverhvervslystemets Opretholdelse og paa, ad hvilke Veje Misbrug fandt Sted, selv om de ikke kunde rammes hverken af Lovens Bogstav eller dens Ord, og disse Betragtninger kan jeg ganske give ham Ret i. Jeg synes imidlertid, at naar de er hans — og jeg maa vel gaa ud fra, at de ogsaa er det Partis, paa hvis Vegne han taler —, maa der være en Mulighed for at komme til Rette om denne Sag, saa at de Grundprincipper, som er nedlagt i Lovforslaget, opretholdes. Ogsaa det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) sluttede jo med at tilsiige sit gode Bidrag til en saglig Forhandling om Sagen, og jeg haaber, det ved nærmere Overvejelse skal blive klart for det ærede Medlem, at til den Endevidden af det hele, som han ønsker gennemført, besidder han ikke for Tiden Kræfter. Naar Forholdet nu er dette, forekommer det mig, at alle velforstaaede Interesser bør mane det ærede Medlem til at søge Ændringer gennemført paa saadanne Punkter, hvor han ved, der er Mulighed derfor, og hvor han derigennem mener at kunne tjene de Kredses Interesser, som han ønsker at tjene paa den høje Rigsdag. Jeg har allerede, da jeg første Gang havde Ordet, peget paa mere end eet Punkt, hvor Forhandling er mulig, og hvor jeg, naar man ellers kan komme overens, gerne vil være med til at yde endnu bedre Kaar, end det sker gennem Lovforslaget, naturligvis indenfor Samfundets, Statens og Kommunens,